

ønskeligt at faa indført nogle Ændringer i Fundatsen, skal jeg villigt indrømme, at det ogsaa for mig staar saaledes, at der er Forhold derude, som det var ønskeligt at faa ændrede. Men det staar dog for mig saaledes, at vi, da der endnu ikke er gaaet stort mere end en Menneskealder siden Stiftelsens Oprettelse, og siden Giverinden udtalte sine Ønsker om, hvorledes de af hende testamenterede Midler skulde anvendes, i nogen Maade skylder hendes Minde en vis Pietetsfølelse, og denne Følelse maa tages med i Betragtning, naar man tænker paa at forandre den Fundats, som er oprettet, og som jo dog i det hele og store er affattet ganske i Overensstemmelse med de Ønsker, hun den Gang udtalte. Jeg kunde derfor ønske, at man, naar man skrider til at forandre Forholdene og navnlig Fundatsen — det er ikke umuligt, at det vil ske inden saa forskrækkelig længe —, da ikke helt vil tilsidesætte de Ønsker, som Giverinden i levende Live har udtalt.

Det forekommer mig, som jeg sagde i Begyndelsen af mit Foredrag, at de Mangler ved Stiftelsens Styre og de Misgreb — Fejlgreb vil jeg snarere kalde det —, som Bestyrelsen har gjort sig skyldig i, alligevel er forholdsvist smaa i Forhold til det store og fortjenstfulde Arbejde, Stiftelsen udfører. Jeg kan kun være tilfreds med, at denne Forespørgsel er rettet til den højtærede Minister, og jeg ønsker, at den maa faa den Virkning, at det bliver undersøgt, om der er Forhold ved Stiftelsen, som kan rettes uden at gaa Giverindens Ønsker for nær. Hvis der er Forhold, som bør rettes, ønsker jeg selvfølgelig, at de bliver rettet, men jeg vil anbefale, at man i saa Henseende gaar frem med en vis Pietetsfølelse overfor Giverinden.

Holger Neergaard: Efter hvad vi nu har hørt, er der ikke Grund til at sige meget om denne Sag. Jeg kan i alt væsentligt slutte mig til Justitsministerens Udtalelser; ligeledes kan jeg slutte mig til de Udtalelser, der blev fremsatte af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) med Hensyn til det Syn, han har paa Forholdene paa Jægerspris. Jeg deler ganske hans Opfattelse af, at man absolut ikke i nogen Maade kan klage over Forholdene paa Jægerspris. Hvorvidt hans Ønsker om Forandringer med Hensyn til Undervisningen er begrundede, tør jeg ikke udtale mig om, men jeg synes, at man baade af Pietet overfor Stiftelsens Oprindelse og ogsaa af principielle Grunde maa

nære nogen Tvivl om Rigtigheden af ogsaa at optage Drengene paa Anstalten. Det er i hvert Tilfælde en Tanke, som man ikke uden videre paa Forhaand kan sige er afgjort rigtig. Jeg for mit Vedkommende nærer nogen Tvivl om, at det vilde være hensigtsmæssigt. Det ærede Medlem omtalte ligeledes, at det kunde være hensigtsmæssigt at gøre en Forandring i Lighed med den, der er gjort paa Landbrugsafdelingen — denne Afdeling vil jeg i Parentes bemærke er overordentlig tiltalende —, nemlig at indføre Ægtepar som de ledende ved de forskellige Afdelinger. Jeg vil anse det for overordentlig vanskeligt at finde Ægtepar, som er egnede hertil. Navnlig kunde jeg tænke mig den meget uheldige Mulighed, at der var en flittig og dygtig Kone, som passede Arbejdet godt, medens Manden i Virkeligheden ikke havde en tilsvarende Beskæftigelse, og hvis det skal siges at være et godt Hjem, hvor der er en dygtig Kone og en daarlig Mand, vil jeg bestride det, da jeg anser det for det allerringeste. Et Hjem, der styres af en dygtig Enke, er tidt bedre end et Hjem, hvor Manden er mindre beskæftiget og som Følge deraf ikke gør den Nytte i Hjemmet, som han burde. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Detailler med Hensyn til dette, som ikke ligger for.

Det, der ligger for, er Spørgsmaalet om Anstaltens Drift og Virksomhed. Jeg vil derom gøre nogle faa Bemærkninger. Det forekommer mig ganske som den sidste ærede Taler (L. Pedersen), at i Forhold til Virksomheden er det, som den ærede Forespørger (N. C. Jensen) har anbragt, uden Betydning. Og det forekommer mig at være det væsentligste Resultat af denne Debat. Naturligvis kan der indvendes noget; ogsaa jeg kunde fra et rent forretningsmæssigt Synspunkt have noget at indvende mod den Maade, hvorpaa Status er stillet op; men jeg giver den højtærede Minister Ret i, at det spiller i Virkeligheden slet ingen Rolle, naar det ikke drejer sig om Værdier, der skal realiseres. Det har dog den Betydning, at man saavel fra Ministeriets som fra Offentlighedens Side har noget Krav paa at kunne følge Anstalten og opnaar det gennem en saadan Status. Deri giver jeg den ærede Forespørger Ret, at Offentligheden har et vist Krav paa at kunne følge Virksomheden, og det kan man ikke saa godt, naar Status ikke foreligger eller ikke er behandlet forretningsmæssigt. Det vilde derfor, som sagt, være ønskeligt, om der samtidig med Regnskaberne offentliggjordes en Status. Men, totalt set, kan man, som sagt, ikke indvende